

Forhandling

Jan Petersen (S):

I dag skal vi koncentrere os om ændringsforslagene til finansloven for 1999. Jeg tror imidlertid ikke, at vi kan føre den debat uden en vis sammenhæng med de overordnede mål, der er i finansloven, så derfor vil jeg gøre nogle få bemærkninger allerede i dag om dansk økonomi.

Vi vil begå en stor fejltagelse, hvis vi lægger til grund, at dansk økonomi og dermed den her finanslov skal konfronteres med en lavkonjunktur i de kommende år. Vi står godt nok foran en svagere stigning i beskæftigelsen i 1999, et svagere fald i ledigheden, end vi har set de seneste år, men vi er på ingen måde på vej ind i en lavkonjunktur, som vi kendte den i slutningen af 1980'erne. Og nok udvikler betalingsbalancen sig noget værre end forventet, da finansloven var til første behandling i september, men der er ingen saglig grund til panik.

Derimod er der brug for stor omhu i styringen af den økonomiske politik, fordi der er ubekendte i den globale økonomi, som kan påvirke vores muligheder i fremtiden, og der er efter de seneste års kraftige fremgang i beskæftigelsen og i forbruget tydelige kapacitetsproblemer i økonomien.

I en sådan situation er der altid så mange kloge mennesker, der pudser bakspejlet. Hvad sagde vi? kunne det jo lyde. Heldigvis er vi i den situation, at vi ved, hvad der er blevet gjort før, når vi havde problemer med kapaciteten i dansk økonomi, og det opfordrer jo ikke til gentagelse, så de fejl, vi begik i Danmark under opsvinget i 1980'erne, skal ikke gentages. Det har vi helt enkelt ikke råd til hverken menneskeligt eller økonomisk. Derfor er vi i Socialdemokratiet enige, når økonomiministeren siger, at det, regeringen har foreslået og får gennemført i 1999, er det, der er brug for, og vi er også enige med økonomiministeren i, at der ikke er brug for yderligere indgreb med den viden, vi har nu.

For Socialdemokratiet er der en klar sammenhæng i forårets skattereform, kommuneaftalerne og så det finanslovsforlig, hvis ændringer vi har til drøftelse nu. Vi er nødt til at sikre grundlaget for ny fremgang i beskæftigelsen, og det kan vi kun gøre ved at gå ned i gear, og det gør vi i 1999. De fleste partier her i Folketinget har medvirket på en eller anden måde, og med tanke på de hede kampe i Folketingssalen i juni og en sikkert lige så hed kamp i morgen vil jeg

i det stille glæde mig over, at regeringen får sin økonomiske politik gennemført, og at vi derfor kan og skal sikre landet en grundlæggende sund økonomi også i fremtiden.

Finanslovsforslaget og åbningstalen varslede temaerne for efterårets politiske arbejde. Vi ønskede reformer, der i overensstemmelse med regeringsgrundlaget kunne bidrage til at sikre velfærdssamfundet i fremtiden. Arbejdsmarkedsreformen skulle fremrykke tilbudene til de ledige og dermed investere i de ledige menneskelige ressourcer, som der er brug for på arbejdsmarkedet.

Med ændringsforslagene finansieres arbejdsmarkedsreformen, og det kan man jo langt fra kalde nedskæringer. Der er tværtimod tale om udgifter. Det er et ikke uvæsentligt bidrag til, at dansk arbejdsmarkedspolitik fortsat kan være et flagskib i vores kamp for øget beskæftigelse.

Ændringerne i efterlønnen er også et nødvendigt bidrag til, at arbejdsmarkedet og dermed beskæftigelsen kan vokse i fremtiden. For de 60-årige er der sikret en fortsat adgang til efterløn, og samtidig er der indarbejdet nye elementer i efterlønsordningen i form af en belønning ved arbejde ud over det 61. år og modregning for mulige pensionsrettigheder over 200.000 kr.

Den store tilgang til efterløn de senere år er med finanslovsforliget også søgt finansieret gennem kontingentstigninger, kontingentændringer. Det er der også ændringsforslag om, som indgår i finanslovsforslaget.

Målet om et mere rummeligt arbejdsmarked er også med i finansloven med regeringens forslag om øget virksomhedsrevalidering og bl.a. også et bedre grundlag for arbejdspladsfastholdelse i den offentlige sektor. De forslag udmøntes også i form af ændringsforslag.

Så er der boligstøttereformen, som først og fremmest skal sikre, at vi på sigt ikke skal betale store offentlige tilskud til ældre, hvis formue gør dem i stand til at betale selv. Boligstøttereformen gennemføres som foreslået af regeringen.

På medicinområdet får regeringen sit forslag igennem med øget tilskud til medicinudgifter til mennesker med stort medicinforbrug, mens tilskud til det mindre medicinforbrug reduceres.

Sundhedssektoren har også påvirket de politiske forhandlinger og indgår derfor også i finanslovaftalen. Der har vi med aftalen udmøntet Folketingets dagsorden om en behandlingsgaranti for livstruende sygdomme, og jeg skal